

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 615

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1), coroborate cu art. 2 lit. c) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 158 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1), coroborate cu art. 2 lit. c) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 158 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, excepție ridicată de Mălin Bot în Dosarul nr. 636/CA/2006 al Curții de Apel Timișoara – Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 restrâng, în mod nejustificat, sfera informațiilor publice, iar cele ale art. 12 alin. (1) din lege, prin exceptarea pe care o prevăd, încalcă dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public. Totodată, se arată că art. 158 din Codul muncii este neconstituțional în măsura în care se aplică și persoanelor care exercită funcții publice sau de autoritate publică.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că salariile persoanelor care exercită funcții publice sau de autoritate publică sunt publice, fiind reglementate de acte

normative. Însă salariul concret al persoanei ține de interesul privat al acesteia, fiind protejat ca atare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 636/CA/2006, **Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1), coroborate cu art. 2 lit. c) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 158 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii**, excepție ridicată de Mălin Bot într-un litigiu având ca obiect soluționarea contestației la refuzul comunicării unor informații de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate din Legea nr. 544/2001 restrâng în mod nejustificat exercițiul dreptului constituțional de acces liber la informațiile de interes public, eliminând din sfera informațiilor publice cele legate de persoanele fizice care exercită funcții publice sau de autoritate publică, informații ce sunt indisolubil legate de funcția sau de autoritatea publică și prezintă un interes deosebit pentru societate. Art. 158 alin. (1) din Codul muncii, declarând confidențiale salariile, este neconstituțional în măsura în care se aplică și în cazul persoanelor care îndeplinesc funcții publice sau de autoritate publică, având în vedere că aceste persoane sunt remunerate din fonduri publice, societatea fiind interesată în legătură cu modul de efectuare a cheltuielilor publice.

Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1) din Legea

nr. 544/2001 sunt contrare prevederilor art. 31 alin. (1) din Constituție, deoarece restrânge exercițiul dreptului persoanei de acces liber la informații de interes public. În schimb, art. 158 din Codul muncii este constituțional, pentru că salariul unei persoane angajate este o chestiune ce ține exclusiv de relația angajat-angajator și trebuie protejată prin confidențialitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, susține că prevederile art. 2 lit. b), ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum și ale art. 158 din Codul muncii asigură accesul liber al cetățenilor la informațiile de interes public. Totodată, arată că dispozițiile art. 12 alin. (1) din lege sunt constituționale, întrucât acestea dau expresie dreptului constituțional la viață intimă, familială și privată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în acord cu prevederile art. 31 alin. (1) și art. 53 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, și ale art. 158 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, care au următorul cuprins:

— Art. 2 — „În sensul prezentei legi:[...]

b) prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației [...];“

— Art. 12 — „(1) Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1, următoarele informații: [...]

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii [...];“

— Art. 14 — „(1) Informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului pot deveni informații de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice [...].“

— Art. 158 — „(1) Salariul este confidențial, angajatorul având obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității.

(2) În scopul promovării intereselor și apărării drepturilor salariaților, confidențialitatea salariilor nu poate fi opusă sindicatelor sau, după caz, reprezentanților salariaților, în strictă legătură cu interesele acestora și în relația lor directă cu angajatorul.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 31 alin. (1) și (3) referitoare la neîngrădirea dreptului persoanei de a avea acces la orice informație de interes public și la interdicția ca acest drept să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 definesc înțelesul sintagmei „informație de interes public“, fără a exclude din această categorie de informații cele care privesc anumite categorii de persoane. Același articol, la lit. c), definește noțiunea de „informație cu privire la datele personale“ ca fiind „orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă“, fără să prevadă nicio limitare a accesului la asemenea informații. Însă art. 12 din lege la lit. d) exceptează de la accesul liber al cetățenilor informațiile cu privire la datele personale, dar „potrivit legii“, deci, fără a arăta care sunt acele date personale. Astfel, se face trimitere la Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, lege care nu constituie obiect al controlului de constituționalitate.

În asemenea situații și în privința anumitor categorii de cetățeni, și datele personale reprezintă un evident interes public, după cum prevede și art. 14 alin. (1) din lege, „în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice“. Astfel, Curtea constată că și în asemenea situații, datele referitoare la viața intimă, familială și privată, precum și dreptul la propria imagine, trebuie protejate prin lege, așa cum prevăd dispozițiile constituționale ale art. 26 alin. (1) — „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată“ și ale art. 30 alin. (6) — „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine“.

Curtea reține că, în ceea ce privește autoritățile și instituțiile publice, în bugetele acestora sunt prevăzute cheltuielile pe care le pot face, pe capitole, inclusiv cele cu personalul și cu salariile. Aceste bugete sunt publice și cuprind informații cu privire la cheltuirea banului public, informațiile în cauză având un evident caracter public. Curtea constată că salariile personalului instituțiilor din sectorul bugetar sunt stabilite prin acte normative, care sunt, de asemenea, publice.

Însă Curtea reține că salariul concret al unei persoane, stabilit în cadrul limitelor minime și maxime prevăzute în actele normative, ținând seama de importanța muncii depuse, de contribuția adusă la realizarea sarcinilor și de situația sa personală, nu mai prezintă interes public, intrând în sfera interesului privat al persoanei. Astfel, în acest context, art. 158 din Codul muncii își găsește pe deplin aplicabilitatea și utilitatea. În consecință, Curtea constată că dispozițiile art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum și ale art. 158 alin. (1) din Codul muncii nu contravin nici art. 31 alin. (1) și (3) și nici art. 53 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 12 alin. (1) lit. d) și art. 14 alin. (1), coroborate cu art. 2 lit. c) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 158 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Mălin Bot în Dosarul nr. 636/CA/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly